

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/40/2015
Identifikačné číslo spisu:	6713211534
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6713211534.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: C. J., A. P. - D. XXX/XX, D., v konaní o zaplatenie 974,58 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Zvolen, pod sp. zn. 16C/133/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. mája 2014, č. k. 43Cob/194/2014-87, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. mája 2014, č. k. 43Cob/194/2014-87 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 28. 11. 2013, č. k. 16C/133/2013-49, návrh žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá zmenka je vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia, aj platobné miesto sa nachádzalo na území SR. Zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere č. 6770100. Žalobca ako indosatár uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie zmenkovej sumy, spolu so zmenkovým zmluvným úrokom 0,25% denne a 6% ročným zákonným úrokom zo zmenkovej sumy. Zmluva bola uzatváraná na predtlačenom formulári veriteľa (právneho predchodcu žalobcu), vrátane označenia veriteľa ako zmluvnej strany a do predtlače sa dopisovali len údaje týkajúce sa dlžníka, výšky poskytnutého úveru, výšky poplatku a spôsob splatnosti. Rovnako aj v prípade zmenky táto bola predtlačená a dopisovali sa údaje týkajúce sa zmluvy, ktorú mala zabezpečovať, miesta vystavenia a dátumy vystavenia, ako aj vystaviteľa. Až následne, tak ako to vyplynulo z rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu bola zmenka vypísaná a doplnená o údaje zmenkovej sumy, dátumu začiatku úročenia. Keďže súd prvého stupňa mal za to, že predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom žalovanému, išlo o spotrebiteľský úver, teda zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 2 zákona č. 285/2001 Z.z. V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru došlo k zabezpečeniu úveru zmenkou, a to v zákonom stanovenom prípade vo

výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Keďže žalobca nevedel preukázať aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v čase vyplnenia a nevedel sa vyjadriť k tomu, ktorým dňom bola zmenka vypísaná, súd prvého stupňa mal za to, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že zmenka pripojená k návrhu, od ktorej si odvodzoval právo na plnenie je platná a uzavretá v súlade s lex specialis (zákon č. 258/2001 Z. z.) k zmenkovému a šekovému zákonu (zákon č. 191/1950 Sb.). Preto súd prvého stupňa návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 O. s. p.

Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 29. 05. 2014, č. k. 43Cob/194/2014-87, odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobcovi doručovaný na adresu jeho právneho zástupcu, pričom podľa poznámok pošty na doručení bol dňa 31. 12. 2013 vykonaný neúspešný pokus o doručenie tejto zásielky s výzvou na opakované doručenie dňa 02. 01. 2014, a dňa 02. 01. 2014 bola zásielka uložená na pošte. Následne zásielka bola poštou vrátená okresnému súdu dňa 09. 01. 2014 z dôvodu, že adresát zásielky v odbernej lehote neprevzal. Podľa úradného záznamu v spise bola zásielka s rozsudkom súdu prvého stupňa znovu doručovaná na adresu právneho zástupcu žalobcu a bola prevzatá dňa 22. 01. 2014. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie datované dňom 31. 01. 2014, ktoré bolo 31. 01. 2014 dané na poštovú prepravu a dňa 03. 02. 2014 doručené na Okresný súd Zvolen.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že zásielku súdu prvého stupňa s rozsudkom, je potrebné považovať za doručení žalobcovi na adresu jeho právneho zástupcu dňa 09. 01. 2014, a to v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. Takýto záver prijal aj Okresný súd Zvolen, keď podľa úradného záznamu zo dňa 18. 02. 2014 zásielku považoval za doručení dňa 09. 01. 2014 podľa § 47 ods. 2 O. s. p. (nečitateľný podpis), nebol preto dôvod na to, aby súd prvého stupňa rozhodol o tom, že zásielka s rozsudkom bude žalobcovi na adresu jeho právneho zástupcu znovu doručená, ako to vyplýva z úradného záznamu zo dňa 16. 01. 2014 (tiež nečitateľný podpis). Prevzatie zásielky s rozsudkom zo strany právneho zástupcu žalobcu po opakovanom doručovaní dňa 22. 01. 2014 je podľa názoru odvolacieho súdu preto možné považovať iba za informatívne doručenie rozsudku s tým, že rozsudok bol riadne doručený dňa 09. 01. 2014.

Nakoľko odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa žalobcovi za doručení dňom 09. 01. 2014, 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 15. 01. 2014 a jej posledný, 15. deň pripadol na deň 24. 01. 2014 (piatok). Nakoľko žalobca odvolanie podal na prepravu na poštu až dňa 31. 01. 2014, urobil tak po uplynutí 15-dňovej zákonom stanovenej lehoty na vykonanie takéhoto úkonu. Preto odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f) O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015 (ďalej len „O. s. p.“), pretože sa mu v konaní odňala možnosť konať pred súdom. Dovolateľ poukázal na to, že v danom prípade došlo zo strany prvostupňového súdu ku skráteniu odbernej lehoty na 5 dní, pričom bežná odberná lehota je 18 dní, s tým, že neexistuje žiadna právna norma, ktorá by umožňovala okresnému súdu skrátiť bežne využívanú odbernú lehotu. Podľa dovolateľa nie je možno opomenúť ani fakt, že takýto spôsob doručovania so skrátenou odbernou lehotou okresný súd Zvolen použil v čase vianočných sviatkov, keď je zrejmé, že sa čerpajú hromadné dovolenky. Aj z dôvodu, že zamestnanci právneho zástupcu žalobcu v čase doručovania čerpali hromadnú dovolenku, nedošlo k prevzatíu zásielky - rozsudku hneď pri doručovaní. Právny zástupca žalobcu dodal, že zo strany pošty nedošlo k oznámeniu uloženia zásielky na pošte, opatrenej číslom UU725732283SK. Následne došlo k novému doručení rozsudku, čím podľa dovolateľa chcel súd opraviť svoju predošlú chybu, a to zaslanie zásielky so skrátenou odbernou lehotou. Dovolateľ má za to, že skrátením odbernej lehoty došlo k poškodeniu procesných práv účastníka konania, a preto žiada, aby dovolací súd napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žalobca žiada, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia, a to vo výške 51,45 eur

bez DPH za podané dovolanie a 8,04 eur bez DPH režijný paušál.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014, ďalej len „O. s. p.“

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Ďalej prípustnosť dovolania proti uzneseniu upravuje ust. § 239 O. s. p. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 239 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia žalobcu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež v prípade, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané. Odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie, vychádzajúc zo zistenia, že žalobca odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal až po uplynutí lehoty na jeho podanie. V tejto súvislosti poukázal, že súd prvého stupňa doručoval zásielku s rozsudkom na adresu právneho zástupcu žalobcu doporučene, pričom podľa poznámok pošty na doručení bol dňa 31. 12. 2013 vykonaný neúspešný pokus o doručenie tejto zásielky s výzvou na opakované doručenie dňa 02. 01. 2014, kedy bola zásielka uložená na pošte. Keďže zásielka adresátom nebola v odbernej lehote prevzatá, dňa 08. 01. 2014 ju pošta vrátila okresnému súdu, ktorému súdu bola zásielka doručená dňa 09. 01. 2014.

Dovolací súd konštatuje, že vyššie uvedené zistenia odvolacieho súdu nekorešpondujú s obsahom spisu, keďže je zrejmé, že odvolací súd pri posudzovaní včasnosti odvolania žalobcu, vychádzal z doručeny na č. l. 53 spisu, ktorá zásielka bola adresovaná žalovanému, a nie právnemu zástupcovi žalobcu (č.l.54 spisu), ako uzavrel odvolací súd. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je z tohto dôvodu zmätočné a nesprávne.

S prihliadnutím k tejto vade konania, ktorá zakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f) O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.